

๑๖

เป็นพ่อแม่ เพราะการให้

เป็นพ่อ แม่ ลูกหญิงลูกชาย สามิภรรยาก็ต้องให้กัน เมื่อสามิภรรยาอยู่ร่วมกันและมีลูกขึ้นมา ต้องให้ลูกกินนม นมนั้นแหละเป็นเงินเป็นทองเหมือนกัน นมนี้จะกลั่นออกมาจากเงินทองเช่นกัน มารดาบริโภคอาหารเข้าไป อาหารก็ไปเป็นน้ำนม ลูกก็กินนมเข้าไปเป็นลำดับ

พอขายนมแล้วก็ให้ลูกบริโภคอาหาร ต้องซื้อข้าวของลูกไม้ลูกไล่มาให้ลูกมัน ลูกจึงจะอ้วนพีมีเนื้อดีหนังดี ให้เรื้อยทีเดียว ลูกจะกินอะไร จะต้องการอะไร พ่อแม่ให้ได้ทุกอย่าง ให้เรื้อยจนกระทั่งเติบโต แต่ว่าถ้าลูกต้องภัยได้ทุกซั้วโหยโหยแรง แม่ก็เอาของอะไรมาให้รับประทาน

พอโตหนักขึ้นๆ ลูกต้องการอะไรก็อยู่ที่แม่นี้อีกทั้งนั้น แม่ไม่ให้ พ่อก็ให้ หรือให้ด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่ายนี้แหละ

ถ้าว่าพ่อแม่ไม่ให้ละก็ ลูกตายหมดไม่เหลือเลย

ลูกที่เป็นอยู่ได้นี้ก็เพราะอาศัยการให้ซึ่งกันและกัน
เพราะให้อย่างนี้แหละ ถึงได้นำมะขวิดลือเลื่องไปทั้ง
เมืองว่า พ่อและแม่

สังคหวัดถุ

๒๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๖